

1. Niedziela Wielkiego Postu – Rok A 1 marca 2020 r.

Refleksja

Radość chrześcijanina wypływa ze słuchania i przyjęcia Dobrej Nowiny o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa: kerygmy. Streszcza ona Tajemnicę tej miłości, która „jest tak realna, tak prawdziwa, tak konkretna, że oferuje nam relację pełną szczerego i owocnego dialogu”. Kto wierzy w tę wieść, odrzuca kłamstwo, według którego nasze życie miałyby swe pochodzenie w nas samych, podczas gdy w rzeczywistości pochodzi ono z miłości Boga Ojca, z Jego woli, by dać życie w obfitości. Jeśli natomiast słuchamy bałamutnego głosu „ojca kłamstwa” (por. J 8, 45), to narażamy się na pogrążenie w otchłani nonsensu, doświadczając piekła już na ziemi, jak o tym niestety świadczy wiele dramatycznych wydarzeń z doświadczenia ludzkiego osobistego i zbiorowego.

Dlatego w tym Wielkim Poście roku 2020 chciałbym przekazać każdemu chrześcijaninowi to, co już napisałem ludziom młodym w adhortacji apostołskiej „Christus vivit”: „Spójrz na rozpostarte ramiona ukrzyżowanego Chrystusa, pozwól się zbawiać zawsze na nowo. A kiedy idziesz wyznać swoje grzechy, mocno wierz w Jego miłosierdzie, które cię uwalnia na zawsze od wszelkiej winy. Kontempluj Jego krew przelaną z powodu tak wielkiej miłości i daj się przez nią oczyścić. W ten sposób możesz się nieustannie odradzać na nowo”. Pascha Jezusa nie jest wydarzeniem z przeszłości: ze względu na moc Ducha Świętego jest zawsze aktualna i pozwala nam postrzegać i dotykać z wiarą ciała Chrystusa w wielu osobach cierpiących.

Warto rozważyć dogłębniej Tajemnicę Paschalną, dzięki której została nam udzielona łaska Boża. Doświadczenie miłosierdzia jest bowiem możliwe tylko w kontakcie „twarzą w twarz” z ukrzyżowanym i zmartwychwstałym Panem, który „umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie” (Ga 2, 20). Chodzi o dialog serca z sercem, przyjaciela z przyjacielem. Właśnie dlatego w okresie Wielkiego Postu tak ważna jest modlitwa. Jest ona nie tyle obowiązkiem, ile wyraża potrzebę odpowiadania na miłość Boga, która nas zawsze uprzedza i wspiera. Chrześcijanin modli się bowiem mając świadomość, że jest miłowany pomimo swej niegodności. Modlitwa może przybierać różne formy, ale w oczach Boga tak naprawdę liczy się to, że drąży nasze wnętrza doprowadzając do rozkruszenia zatwardziałości naszego serca, aby je coraz bardziej nawracać ku Niemu i ku Jego woli.

Z Orędzia Papieża Franciszka na Wielki Post 2020

Złota myśl tygodnia

Tylko ten, kto posiadał doświadczenie zbawienia, może składać świadectwo o skuteczności mocy Ewangelii (*Jose H. Prado Flores*).

Na wesoło

Ojciec idzie do kościoła z dwoma synami. Jeden ma pięć lat, a drugi trzy. Sadza ich w ławce i mówi:

- Pamiętajcie, że w kościele się milczy.

Obaj siadają i posłusznie zachowują milczenie. Ojciec zadowolony kieruje wzrok na kapłana, który żegna się i zwraca się z pozdrowieniem do wiernych. Trzyletni chłopiec staje wówczas i głośno mówi do kapłana:

- Pamiętaj, że w kościele się milczy!

Jakie zdolności są najbardziej cenione u mężczyzn?

Zdolności płatnicze.

Patron tygodnia – św. Maria Katarzyna Drexel, dziewica – 3 marca

Katarzyna przysłała na świat w Filadelfii (w USA) w dniu 26 listopada 1858 roku. Jej ojciec był bankierem, współwłaścicielem międzynarodowego imperium bankowego, ale i filantropem. Rodzice uczyli córki, na czym polega prawdziwa wartość bogactwa, i wpajali im przekonanie, że należy je dzielić z innymi ludźmi. Nad jej wykształceniem czuwali najlepsi nauczyciele. Każdego dnia cała rodzina uczestniczyła w Mszy świętej.

Po śmierci rodziców, ze względu na chorobę i za radą lekarzy (w 1886 roku) Katarzyna udała się do Europy. Po odzyskaniu sił z całego serca werbowała, wraz siostrami, europejskich kapłanów i zakonnice do pracy wśród Indian. Udała się także do Rzymu i podczas audiencji poprosiła papieża Leona XIII o przysłanie misjonarzy do jednej z placówek, którą wspierała materialnie. W odpowiedzi papież zasugerował jej, by sama została misjonarką. Po rozważeniu tej rady razem ze swoim kierownikiem duchowym, biskupem Jamesem O'Connorem, postanowiła poświęcić się służbie Bogu i założyć zgromadzenie zakonne. W ciągu trzynastu lat wybudowała szkoły misyjne w obu Dakotach, Montanie, Wyoming, Kalifornii, Oregonie i Nowym Meksyku. W 1889 roku ostatecznie postanowiła oddać się na służbę Bogu. Rozpoczęła nowicjat u szarytek w Pittsburgu. Dwa lata później, dnia 12 lutego 1891 roku, złożyła śluby zakonne jako pierwsza siostra Zgromadzeniu Najświętszego Sakramentu od Indian i Ludności Kolorowej, które poświęciło się głoszeniu Ewangelii Indianom i Afroamerykanom. W 1907 roku papież św. Pius X wstępnie zatwierdził regułę nowego zgromadzenia.

Katarzyna była kobietą modlitwy. Z niej i z Eucharystii czerpała inspirację do działania na rzecz ubogich i pokrzywdzonych. Walczyła z uprzedzeniami społecznymi i rozpowszechnioną wówczas w Ameryce dyskryminacją rasową. Ciężka choroba tyfusu spowodowała, że przez ostatnie 18 lat swego życia pozostała przykuta do łóżka. Odeszła do Domu Ojca w dniu 3 marca 1955 roku w Cornwells Heights.

Ukoronowaniem jej ofiarnego życia było włączenie jej do grona błogosławionych przez papieża św. Jana Pawła II, w dniu 20 listopada 1988 roku, a następnie ogłoszenie jej świętą w dniu 1 października 2000 roku na placu św. Piotra.

Opowiadanie

Mur

Na surowej i kamienistej pustyni mieszkało dwóch pustelników. Zajmowali dwie groty, które znajdowały się blisko siebie, jedna naprzeciwko drugiej.

Po latach modlitw i okropnych umartwień jeden z nich nabrał przekonania, że doszedł do doskonałości.

Drugi był człowiekiem równie pobożnym, ale jednocześnie dobrym i wyrozumiałym. Zatrzymywał się, by porozmawiać z nielicznymi pielgrzymami, pocieszał i gościł tych, którzy zagubili się, i tych, którzy uciekali.

– Cały ten czas odebrany jest modlitwie i rozmyślaniu – myślał pierwszy pustelnik, który potępiał częste, ale małe uchybienia drugiego.

Chcąc dać mu do zrozumienia w jakiś widoczny sposób, jak bardzo jest jeszcze daleki od świętości, postanowił umieszczać jeden kamień u wejścia do własnej groty za każdym razem, gdy ten drugi popełniał uchybienie.

Po kilku miesiącach przed grotą znajdował się szary i przytłaczający mur z kamieni. Pustelnik zaś był zamurowany wewnątrz.

Czasami wokół serca budujemy mury z małych kamieni codziennych niechęci, odwetów, milczenia, nierozwiązanych spraw, dąsów.

Nauczanie papieskie o Eucharystii

„Eucharystia jest wreszcie niejako duszą Kościoła, do której zmierza cała rozpiętość łaski kapłańskiej przez różne stopnie święceń. Stąd to Kościół posiada i czerpie swą wielką siłę i chwałę, tutaj ma źródło wszelka ozdoba darów boskich i wszelkie dobra Kościoła. Dlatego też Kościół otoczył to wszystko swą najwyższą troską tak, aby dusze wiernych oświecił i przez Sakrament Ciała i Krwi doprowadził do najściślejszej łączności z Chrystusem. Mając to na uwadze Kościół upiększa go najświętszymi obrzędami, podnosząc tym samym jego cześć” (Leon XIII).